

ΕΤΟΣ 71οv

24 Δεκεμβρίου 2023

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 52 (3682)

«ΧΡΙΣΤΟΣ ΓΕΝΝΑΤΑΙ, ΔΟΞΑΣΑΤΕ»

Κυριακή πρὶν ἀπὸ τὴν ἑορτὴ τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἢ σημερινή Κυριακή, καὶ ἡ Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ νὰ θεωρήσουμε μὲ τὰ μάτια τῆς πίστεως τὸ μέγα μυστήριον τῆς Ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Μάλιστα, μὲ τὰ κείμενα τοῦ ἀποστολικοῦ καὶ εὐαγγελικοῦ Ἀναγνώσματος, ὅπως ἐπίσης καὶ μὲ τὴν θεσπέσια χριστουγεννιάτικη ὕμνολογία τῆς Ἐκκλησίας, διέρχεται ἀπὸ μπροστά μας ὀλόκληρη ἡ ἱερὰ Ἱστορία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Δεδομένου ὅτι ἀπὸ τὴν μία πλευρὰ παρουσιάζεται τὸ κατὰ σάρκα, κατὰ τὴν ἀνθρώπινη δηλαδὴ φύση, γενεαλογικὸ δένδρον τοῦ Κυρίου καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη οἱ «ἀπ' αἰῶνος Θεῷ εὐαρεστήσαντες ἀπὸ Ἀδάμ ἄχρι καὶ Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου».

Ἡ Γέννηση τοῦ Κυρίου ἀποτελεῖ τὸ ἀποκορύφωμα τῆς θείας Οἰκονομίας. Τῆς ἱστορίας δηλαδὴ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Θεοῦ μέσα στὴν ἱστορία γιὰ νὰ δημιουργήσῃ ἀληθινὴ ἐπαφή μὲ τὸν ἄνθρωπον, κοινωνία καί, ἐπομένως, μία νέα πραγματικότητα· τὴν «καινὴν κτίσιν», τὴν νέα δημιουργία, στὴν ὁποία συχνὰ ἀναφέρεται ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Στὸ πλαίσιο αὐτό, ἡ ἐνανθρώπιση τοῦ Χριστοῦ γίνεται κατανοητὴ μόνο στὸ ὑπόβαθρον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ἐκεῖ ὁ Θεὸς δημιουργεῖ τὸν ἄνθρωπον σύμφωνα μὲ τὴν δική Του εἰκόνα καὶ θέτει στὴν ἀνθρωπότητα μεγάλους καὶ ὑψηλοὺς στόχους. Μὲ παραστατικότητα καὶ δυνατὲς εἰκόνες ἡ Ἁγία Γραφή διηγεῖται πῶς ὁ ἄνθρωπος ἐξέπεσε ἀπὸ ἐκεῖ πού τὸν τοποθέτησε ὁ Θεὸς καὶ πῶς βρέθηκε ἐγκλωβισμένος στὸ ἐγκλημα (ἀδελφοκτονία τοῦ Ἄβελ ἀπὸ τὸν Κάιν), τὴν διαίρεση (Βαβέλ), τὴν δεισιδαιμονία καί, μὲ μία φράση, σὲ κάθε μορφῆς κακία καὶ ἁμαρτία.

Ἡ ἄπειρη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ

Ὅμως μὲ τὴν Γέννηση τοῦ Χριστοῦ συντελεῖται ἡ ἀνόρθωση τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως καὶ ὅ,τι χῶριζε τὸν Θεὸ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον γεφυρώ-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έβρ. ια΄ 9-10, 32-40)

Οι δίκαιοι τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης

Ἀδελφοί, πίστει παρώκησεν Ἀβραάμ εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλοτριάν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς· ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός. Καὶ τί ἔτι λέγω; Ἐπιλείπει γὰρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ τε καὶ Σαμψών καὶ Ἰεφθάε, Δαυὶδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν, οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραζαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτριῶν· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρεῖττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαιῖσι καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

νεται. Αὐτὴ ἡ μυστηριώδης πράξις τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ ἐκπηγάξει ἀπὸ τὴν ἄπειρη ἀγάπη Του καὶ θεμελιώνει τὴν ἀναγέννηση τοῦ ἀνθρώπου, σὲ μία νέα ζωὴ, μέ γενάρχη τὸν νέο Ἀδὰμ, τὸν ἐνανθρωπήσαντα Λόγο τοῦ Θεοῦ. Ὁ Χριστὸς εἰσέρχεται στὸν κόσμον τῆς δικῆς μας δουλείας στὴν ἁμαρτία καὶ τὸν θάνατο καὶ ἐξαγοράζει τοὺς αἰχμαλώτους, γιὰ νὰ τοὺς ἐπαναφέρει στὴν «ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ» (Ρωμ. 8,21), δηλαδὴ στὴν κατάστασι τῆς θεϊκῆς υἰοθεσίας.

Τὸ πρότυπο τῶν Ἁγίων

Ὁ Ἀπόστολος στό σημερινὸ ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα μᾶς παρουσιάζει τὸν τρόπο μέ τὸν ὁποῖο οἱ Ἅγιοι τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης στάθηκαν ἀπέναντι στὸν Θεὸ καὶ τίς ἐπαγγελίαις Του. Καὶ αὐτὸς δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὴν πίστη, τὴν βαθειὰ ἐμπιστοσύνη πρὸς τὸν Θεό, πού μέ μοναδικὴ ἐνάργεια περιγράφεται στὴν παροῦσα περικοπὴ ἀπὸ τὴν πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολή τοῦ Παύλου. Γιατί οἱ Ἅγιοι μέ τὴν δύναμη τῆς πίστεως περιέμεναν τὸν Λυτρωτὴ καὶ ζοῦσαν ἀπὸ τὰ δικά τους χρόνια τὴν ἐν Χριστῷ σω-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, λόγω τῆς πίστεώς του ἐγκαταστάθηκε ὁ Ἀβραάμ προσωρινά στή γῆ τῆς ἐπαγγελίας σάν σέ ξένη γῆ, καί ἔζησε σέ σκηνές μαζί μέ τόν Ἰσαάκ καί τόν Ἰακώβ, πού ἦταν ἐπίσης κληρονόμοι τῆς ἴδιας ἐπαγγελίας· γιατί προσδοκοῦσε νά κατοικήσει μονίμως στήν πόλη πού ἔχει γερά θεμέλια, τῆς ὁποίας τεχνίτης καί δημιουργός εἶναι ὁ Θεός. Καί τί νά μνημονεύσω ἀκόμη; Πραγματικά, δέν θά μοῦ φθάσει ὁ χρόνος ἄν διηγηθῶ περί τοῦ Γεδεών καί τοῦ Βαράκ καί τοῦ Σαμψών καί τοῦ Ἰεφθάε, καί περί τοῦ Δαβίδ καί τοῦ Σαμουήλ καί τῶν (λοιπῶν) προφητῶν, οἱ ὁποῖοι μέ τήν πίστη κατέλυσαν βασιλεία, ἐπέδειξαν δικαιοσύνη, πέτυχαν τήν πραγματοποίηση τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, φίμωσαν τά στόματα λεόντων, ἔσβησαν τή δύναμη τῆς φωτιάς, διέφυγαν ἀπό τή σφαγή, θεραπεύθηκαν ἀπό ἀρρώστειες, ἀναδείχθηκαν ἰσχυροί στόν πόλεμο, ἔτρεψαν σέ φυγή τά στρατεύματα ἐχθρῶν· πολλές γυναῖκες πῆραν πίσω τούς νεκρούς τους, πού ἀναστήθηκαν· ἄλλοι βασανίστηκαν μέ τό τύπανο μέχρι θανάτου, καί δέν δέχθηκαν τήν ἀπελευθέρωση, γιά νά πετύχουν τήν ἀνάσταση σέ καλύτερη ζωή· ἄλλοι δοκίμασαν ἐξουτελισμούς καί μαστιγώσεις, καί ἀκόμη περισσότερα δεσμά καί φυλακίσεις· λιθοβολήθηκαν, πριονίστηκαν, ὑπέστησαν βασανιστήρια, θανατώθηκαν μέ μαχαίρι, περιπλανήθηκαν ντυμένοι μέ δέρματα προβάτων, μέ δέρματα κατσικιῶν, ὑπέστησαν στερήσεις, θλίψεις, κακουχίες, —τέτοιων ἀνθρώπων δέν εἶναι ἄξιος ὁ κόσμος—, περιπλανώμενοι σέ ἐρήμους καί σέ βουνά καί σέ σπήλαια καί στίς τρύπες τῆς γῆς. Καί ὅλοι αὐτοί, μολονότι εἶχαν καλή μαρτυρία γιά τήν πίστη στόν Θεό λόγω τῆς πίστεώς τους, ἐντούτοις δέν πέτυχαν τήν ἐκπλήρωση τῆς ὑποσχέσεως (περί τῆς μέλλουσας ζωῆς), καθόσον ὁ Θεός εἶχε προβλέψει κάτι ἀνώτερο γιά ἐμᾶς, γιά νά μή σωθοῦν, δηλαδή, χωρίς ἐμᾶς.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

τηρία, καθότι ὁ Θεός Λόγος ἀγκαλιάζει ὅλες τίς διαστάσεις τοῦ χρόνου καί ἐκτείνεται στήν ἀπέραντη αἰωνιότητα. Τοιουτοτρόπως, ἔδωσαν τήν καλή μαρτυρία τῆς πίστεως καί πρός χάριν τοῦ Θεοῦ ὑπέστησαν τά πάνδεινα. Τούς ἐνδυνάμωνε ὁ ἄσαρκος Λόγος τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τόν Ὅποιο οἱ πιστοί τῆς Καινῆς Διαθήκης ἐνδυσόμεθα, ὡς φῶς καί ὡς χάρη, καί τόν κοινωνοῦμε διά τῆς θείας Εὐχαριστίας, ὡς σεσαρκωμένο Λόγο, μετέχοντες στόν Σταυρό, τήν Ἀνάσταση καί τήν ἀγία Δόξα Του.

Ἡ ἐν Χριστῷ σωτηρία

Ἡ πίστη καί ἡ θυσία τῶν Ἀγίων, ὅπως περιγράφονται στό ἀνάγνωσμά μας, προβάλλουν τόν ἔσχατο προορισμό τοῦ ἀνθρώπου, δηλαδή τήν ἀνύψωση τῆς κτιστῆς ὑπάρξεως στόν χώρο τοῦ Θεοῦ, τήν σωτηρία, τήν ἀπολύτρωση, τήν θέωση τοῦ ἀνθρώπου. Γι' αὐτό ἡ οἰκονομία τοῦ Θεοῦ

24 Δεκεμβρίου 2023: ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ
«Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῶν εὐαρεστησάντων ἀπὸ Ἀδάμ ἕχρι καὶ Ἰωσήφ
τοῦ μνήστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· ὁμοίως, καὶ τῶν προφητῶν καὶ προφητῶν,
ἐξαιρέτως δὲ τοῦ προφήτου Δανιήλ (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἁγίων τριῶν παιδῶν».

Εὐγενίας ὁσιομάρτυρος († 262) καὶ Φιλίππου μάρτυρος τοῦ πατρὸς αὐτῆς,
Βασιλλας καὶ Ἀχαϊκοῦ μαρτύρων.

Ἦχος: δ' – Ἐωθινόν: Ζ' – Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια' 9-10, 32-40 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. α' 1-25.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 31 Δεκεμβρίου, μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Απόστολος: Β' Τιμ. δ' 5-8 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. α' 1-8.

γιά τὴν σωτηρία τοῦ κόσμου εἶναι ἓνα μυστήριον τῆς ἀγάπης Του πού
ὑπερβαίνει τίς δυνατότητες λογικῆς ἐρμηνείας. Ἔτσι κατανοοῦμε καὶ
τό γεγονός ὅτι οἱ Ἅγιοι τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἔζησαν μέ τὴν προσδοκία
νά δοῦν τὴν ἐκπλήρωση τῆς θείας Ἐπαγγελίας γιά τὴν ἔλευση τοῦ Μεσ-
σία· ὡστόσο, ἔφυγαν ἀπὸ τὴν ζωὴ χωρὶς νά δοῦν τὴν ἐκπλήρωσή της.
Ὅμως, ὅλοι αὐτοί, ὅπως λέγει ὁ Ἀπόστολος, ἀναμένουν ὅλους τοὺς
ἀνθρώπους ὅλων τῶν ἐποχῶν, μέχρι τῆς συντελείας τῶν αἰώνων, ὥστε
ὅλοι μαζί ὡς ἓνα σῶμα, τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, μέ κεφαλὴ Ἐκεῖνον, νά
ἀπολαύσουν τὴν δόξα τοῦ Θεοῦ καὶ νά γίνουν μέτοχοι καὶ κοινωνοὶ τῆς
ἀνείκαστης μακαριότητος καὶ τῶν ἀγαθῶν πού ἔχει ἐτοιμάσει ὁ Θεός γι'
αὐτοὺς πού τὸν ἀγάπησαν.

Εἶθε ἡ πίστη καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη τους πρὸς τὸν Θεό νά διέπει καὶ τὴν
δική μας ὕπαρξη, γιά νά γίνουμε κατάλυμα καθαρὸ καὶ ἀμόλυντο, στό
ὁποῖο θά ἀνακλιθεῖ «ὁ ἀχώρητος παντί», «ὁ δι' ἡμᾶς νηπιάσας Κύριος Ἰη-
σοῦς».

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς
«Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης
Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν
ιερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr